

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Supremo – Espanja) – Saras Energía SA v. Administración del Estado

(Asia C-561/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2012/27/EU — 7 artiklan 1, 4 ja 9 kohta — 20 artiklan 4 ja 6 kohta — Energiatehokkuuden edistäminen — Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä — Muut politiikkatoimet — Kansallinen energiaterhokkuusrahasto — Tällaisen rahaston perustaminen energiaterhokkuusvelvoitteiden pääasiallisesti täytäntöönpanotoimeksi — Velvollisuus suorittaa maksuosuus — Velvoitetujen osapuolten nimeäminen — Energian jakelijat ja/tai energian vähittäismyyntiyritykset)

(2018/C 352/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Saras Energía SA

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Saras Energía SA

Vastaaja: Administración del Estado

Muut osapuolet: Endesa SA, Endesa Energía SA, Endesa Energía XXI SLU, Viesgo Infraestructuras Energéticas SL, Hidroeléctrica del Cantábrico SAU, Nexus Energía SA, Nexus Renovables SLU, Engie España SL, Villar Mir Energía SL, Energy VM Gestión de Energía SLU, Estaciones de Servicio de Guipúzcoa SA, Acciona Green Energy Developments SLU ja Fortia Energía SL

Tuomiolauselma

- 1) Energiaterhokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU 7 ja 20 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jolla ensisijaisena energiaterhokkuusvelvoitteiden täyttämismuotona otetaan käyttöön järjestelmä, jonka mukaan kansalliseen energiaterhokkuusrahastoon on vuosittain suoritettava maksuosuus, kunhan kyseisellä säännöstöllä yhtäältä taataan energiasäästöjen saavuttaminen samassa määrin kuin kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdan perusteella käyttöön otettavissa olevilla energiaterhokkuusvelvoitejärjestelmillä ja kunhan se toisaalta täyttää kyseisen direktiivin 7 artiklan 10 ja 11 kohdassa asetetut edellytykset, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.
- 2) Direktiivin 2012/27 7 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle sääntelylle, jolla energiaterhokkuusalan velvoitteita asetetaan vain tietyille energia-alan yrityksille, kunhan näiden yritysten nimeäminen velvoitetuiksi osapuoliksi perustuu tosiasiallisesti nimenomaisesti esitettyihin puolueettomiin ja syrjimättömiin perusteisiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugali) – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-16/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Vähennysoikeuden syntyminen ja laajuus)

(2018/C 352/05)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.7.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/45/EU, 167 ja 168 artiklaa sekä neutraalisuuden periaatetta on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltion veroviranomainen katsoo, että yhtiö, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, ja tämän ensimmäisessä näistä valtioista oleva sivuliike muodostavat kaksi erillistä verovelvollista sen perusteella, että niillä on omat verotunnisteen, ja epää tästä syystä sivuliikkeeltä oikeuden vähentää arvonlisäveron, joka mainitaan etuyhtymän, jonka jäsen kyseinen yhtiö on eikä tämän sivuliike ole, antamissa kululaskuissa.

⁽¹⁾ EUVL C 104, 3.4.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Itävalta) – VTB Bank (Austria) AG v. Finanzmarktaufsichtsbehörde

(Asia C-52/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2013/36/EU — 64, 65 ja 67 artikla — Asetus (EU) N:o 575/2013 — 395 artiklan 1 ja 5 kohta — Luottolaitosten valvonta — Valvontavaltuudet ja valtuudet määrätä seuraamuksia — Suurten asiakasriskien ylärajat — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään korkojen määrittämisestä kyseisten ylärajojen ylittyessä — Asetus (EU) N:o 468/2014 — 48 artikla — Euroopan keskuspankin (EKP) ja kansallisten viranomaisten välinen toimivallan jako — Virallisesti aloitettu valvontamenettely)

(2018/C 352/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: VTB Bank (Austria) AG

Vastapuoli: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Tuomiolauselma

1) Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 64 artiklaa ja 65 artiklan 1 kohtaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 395 artiklan 1 ja 5 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan asetuksen N:o 575/2013 395 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vastuun ylärajojen ylittyessä luottolaitokselle määrätään automaattisesti eliminointikorkoja, vaikka tämä täyttää kyseisen asetuksen 395 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset, joiden perusteella luottolaitos voi ylittää mainitut rajat.